In ciuitate Suessa cum quedā do
mus corruens iuuenē quendam
extinxisset ⁊ cadauer iam in lecto
ad sepeliendū posuissent: mr̄ bea
tū Franciscū tota deuocōe qua po
terat inuocabat. Et ecce circa me
diā noctē puer oscitabat ⁊ sanus
surrexit ⁊ in laudis verba prupit.
¶ Frater Jacobꝰ reatinus cum in
nauicula quadā fluuiū quendā
pertransisset cū fratribus ⁊ soci
is iam super ripā positis Postreō
se ad exitum prepararēt: reuoluta
naui ipē in fundū fluminis est de
mersus. Fratribꝰ igitur pro delibe
racōe submersi beatū Franciscum
inuocantibꝰ Ipō etia corde vt po
terat beati Francisci auxilium im
plorāte Ecce dictꝰ frater per profū
dū siccuꝫ perambulabat ⁊ demer
sam nauiculaꝫ capiens cū ea pue
nit ad litus. Vestimēta aūt eius
madida non sunt: nec aque gut
ta ad eius tunicam proximauit.

¶ De sancta Pelagia.

Pelagia prima feminarum
Anthiochie ciuitatis. re
bus ⁊ diuitijs plena. cor
pore pulcherrima. habitu ambi
ciosa ⁊ vana animo ⁊ corpore im
pudica. Quadā vice per ciuitateꝫ
cū ambitione maxima transibat
ita vt nichil super eaꝫ nisi aurū ⁊
argentū ⁊ lapides p̄ciosi videren
tur ita vt quocūq̧ iret aerem diu
sorum aromatum odore repleret.
Quā precedebat ⁊ sequebat multi
tudo maxima pueroꝝ ⁊ puellarū
qui ⁊ ipsi p̄elatis erant vestimen
tis induti. Quā quidā sanctꝰ pa
ter nomine Nonnꝰ episcopus Eli
opoleos que nunc Clamata voca
tur videns: amarissime flere cepit
ex eo q̄ ipsā maiorē curam hēbat
placere mūdo: q̄ ipse hēret placē
deo. Procidensq̧ sup pauimentū:
faciē suam cuꝫ terra percutiebat ⁊
ipsam terram lacrimis rigans di
cebat. Altissime deus ignosce mi
chi peccatori: q̄ vnius diei merec
cis ornatus totius vite mee indus
triā superauit. Ne me domine cō
fundat meretricis ornatus ante
conspectum tremende maiestatis
tue. Illa pro terrenis sūmo se stu
dio ornauit Ego tibi immortali do
mino placere proposui ⁊ per meā
negligentiā non impleui. Dixitq̧
hijs qui secū erant. In veritate di
co vobis q̄ deus hāc in iudicio cō
tra nos pductur[us] est. qm̄ hec tam
sollicite se depigit vt terrenis ama
toribꝰ placeat ⁊ nos celesti sponso
placere negligimꝰ. Dū hec ⁊ similia
diceret subito obdormiuit Visum
q̧ est q̄ quedā colūba nigra feti
da nimis circ̄ eū celebrātēꝫ volarꝫ
Qui dū cathecuīos abire p̄cepissꝫ:
colūba disparuit ⁊ pꝰ missaꝫ rediēs
⁊ ab ipso epō in vase aq̄ mersa:
mūda ⁊ candida exiens tam alte
volauit q̄ videri nō potuit. Euigi
lans igitur dū quadā vice ad ec
clesiam procedēs predicaret ⁊ Pe
lagia presens esset: adeo conpun
cta est q̄ ei lr̄as per nunciū misit
dicens. Sancto epō discipulo xp̄i
Pelagia discipl'a dyaboli. Sic ve
re xp̄i discipulus cōprobaris qui
vt audiui pro peccatoribꝰ de celo

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-147/0499
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG